

Hertogelijke Burcht - Tervuren

Opdracht

Restauratie en ontsluiting Hertogelijke Burcht Tervuren

Locatie

Kastanjedreef, 3080 Tervuren

Opdrachtgevend bestuur

Gemeentebestuur Tervuren, shana Secvrin

Shana Sevrin - dienst infrastructuurwerken

Datum van het ontwerp

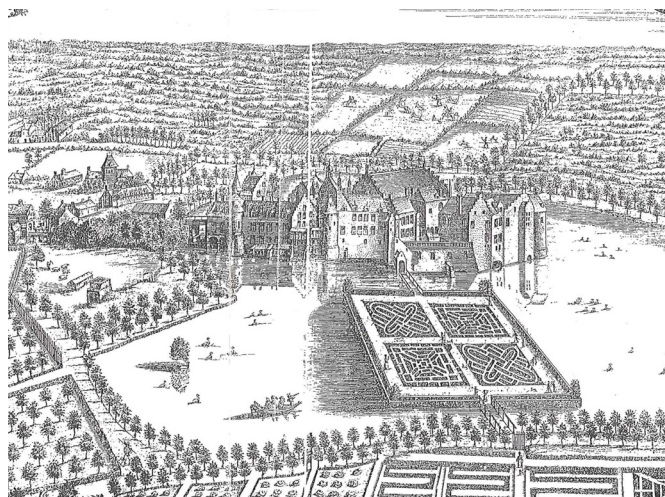
2014

Datum van de realisatie

2015 - 2016

Omvang van de werken

raming : €1.500.000,00 btw

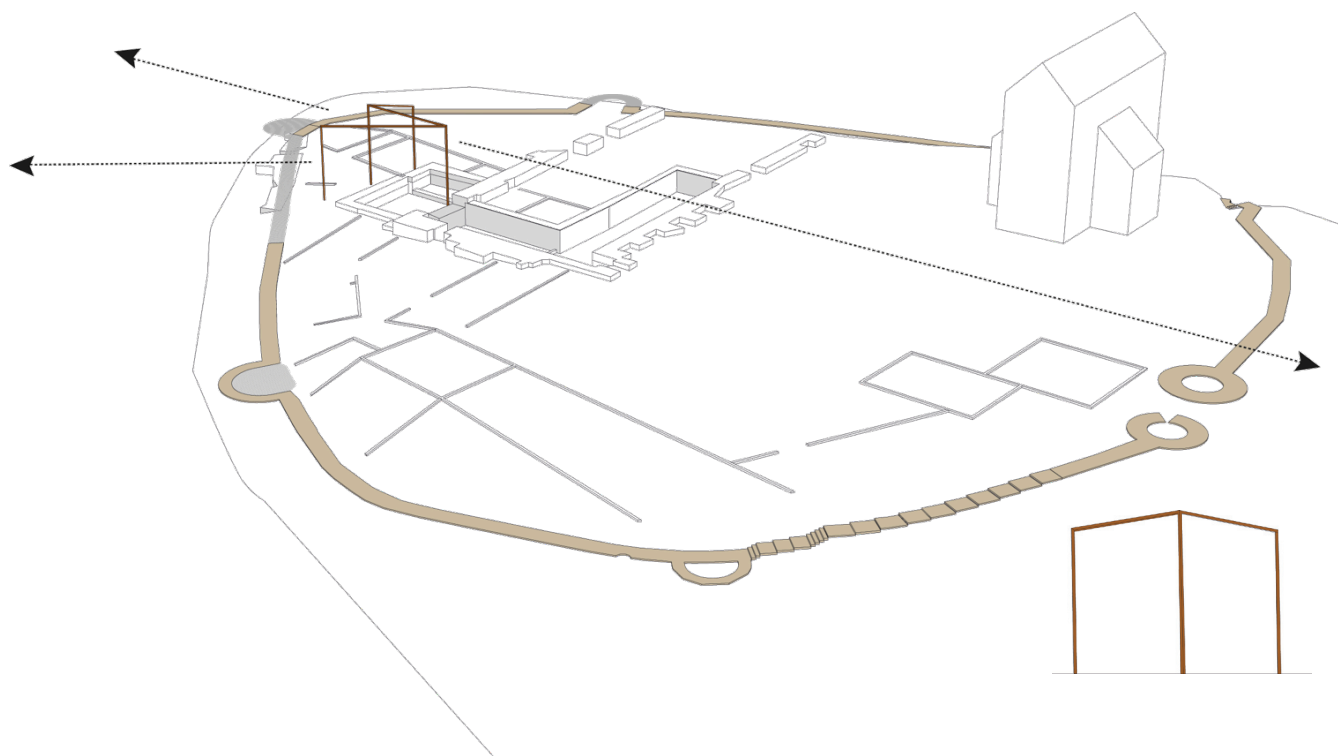

De archeologische site van de Hertogelijke burcht in Tervuren heeft van bij het prille begin als 13e eeuwse donjon tot zijn huidige verschijning als relict van de laatste 18e eeuwse bouwphase een erg complexe evolutie ondergaan.

De uitdaging voor het ontsluiten en herbestemmen van de site ligt in het terug leesbaar en dus interpreteerbaar maken van de site anno 2014. Dit betekent ze toegankelijk maken om de sporen van het verleden te ontdekken, en de relatie van de site met het omliggende park en stadskern te herstellen.

De archeologische waarde van de site is onschatbaar. Niet alle resten zijn opgegraven, het merendeel is wellicht nog aanwezig in de ondergrond. Door het gebrek aan exacte gegevens wordt in het ontwerp gekozen een herinnering aan de geschiedenis op te wekken in plaats van een letterlijke evocatie.

Het nieuwe ontwerp speelt met zichtbaarheid en onzichtbaarheid: Vanop afstand in het park aanwezig zijn en tegelijkertijd afwezig genoeg om de landschappelijke structuur niet te overheersen. Vanop de site zelf massief genoeg om de ruïne te 'voelen' en te lezen maar tegelijkertijd 'ijl' genoeg om de bestaande ruïneresten niet te overheersen.

De zichtbare ruïneresten worden geconsolideerd en aan de bovenzijde afgedekt en opgehoogd met aangestampte leem. Deze wanden dienen niet enkel als bescherming maar vormen een eerste omkadering / afsluiting van de archeologische resten.

Een zwevend vlonderpad visualiseert de vroegere omwalling van de site. Het pad verduidelijkt de historische omvang van de site en verankert de relictten van de burcht in de omgeving.

Een 'ijle' staalstructuur ter hoogte van de voormalige donjon is een baken in de omgeving. De structuur, een schijnbaar willekeurige plaatsing van stalen kolommen, vormt vanuit 3 verschillende standpunten in de omgeving een torenvolume. Op deze 3 plaatsen in de omgeving worden historische kijkvensters gemaakt richting de site. De ingreep is in het park aanwezig, maar is ondergeschikt aan de archeologische en landschappelijke context.

De verbondenheid met de landschappelijke context is vervaagd. Overwoekering met plantengroei geeft de site het uitzicht van een verwaarloosd park. Het ontwerp ondersteunt en vrijwaart de waardevolle aanplantingen en loofbomen, maar vergroot de zichtbaarheid en leesbaarheid door een aangepast beheer.

De site wordt maximaal toegankelijk gemaakt voor personen met een beperking.

